

HOLA, MIRO!!!

QUADERN DE VIATGE
D'UN URBAN SKETCHER

swasky

Traducció de Carlos Mayor
Disseny de la coberta: Swasky i Toni Cabré/Editorial
Gustavo Gili, SL

Qualsevol mena de reproducció, distribució,
comunicació pública o transformació d'aquesta
obra només es podrà fer amb l'autorització dels
seus titulars, llevat les excepcions previstes per la
lleí. Dirigiu-vos a Cedro (Centre Espanyol de Drets
Reprogràfics, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar
o escanejar cap fragment d'aquesta obra.
L'editorial no es pronuncia ni expressament ni
implícitament respecte de l'exactitud de la informació
continguda en aquest llibre, per la qual cosa no pot
assumir cap mena de responsabilitat en cas d'error
o omissió

© Swasky, 2017
© de la traducció: Carlos Mayor
© de l'edició catalana:
Editorial Gustavo Gili, SL, Barcelona, 2017
Amb l'acord de la Successió Miró

Printed in Spain
ISBN: 978-84-252-2970-1
Depòsit legal: B. 5325-2017
Impressió: agpograf impressors, Barcelona

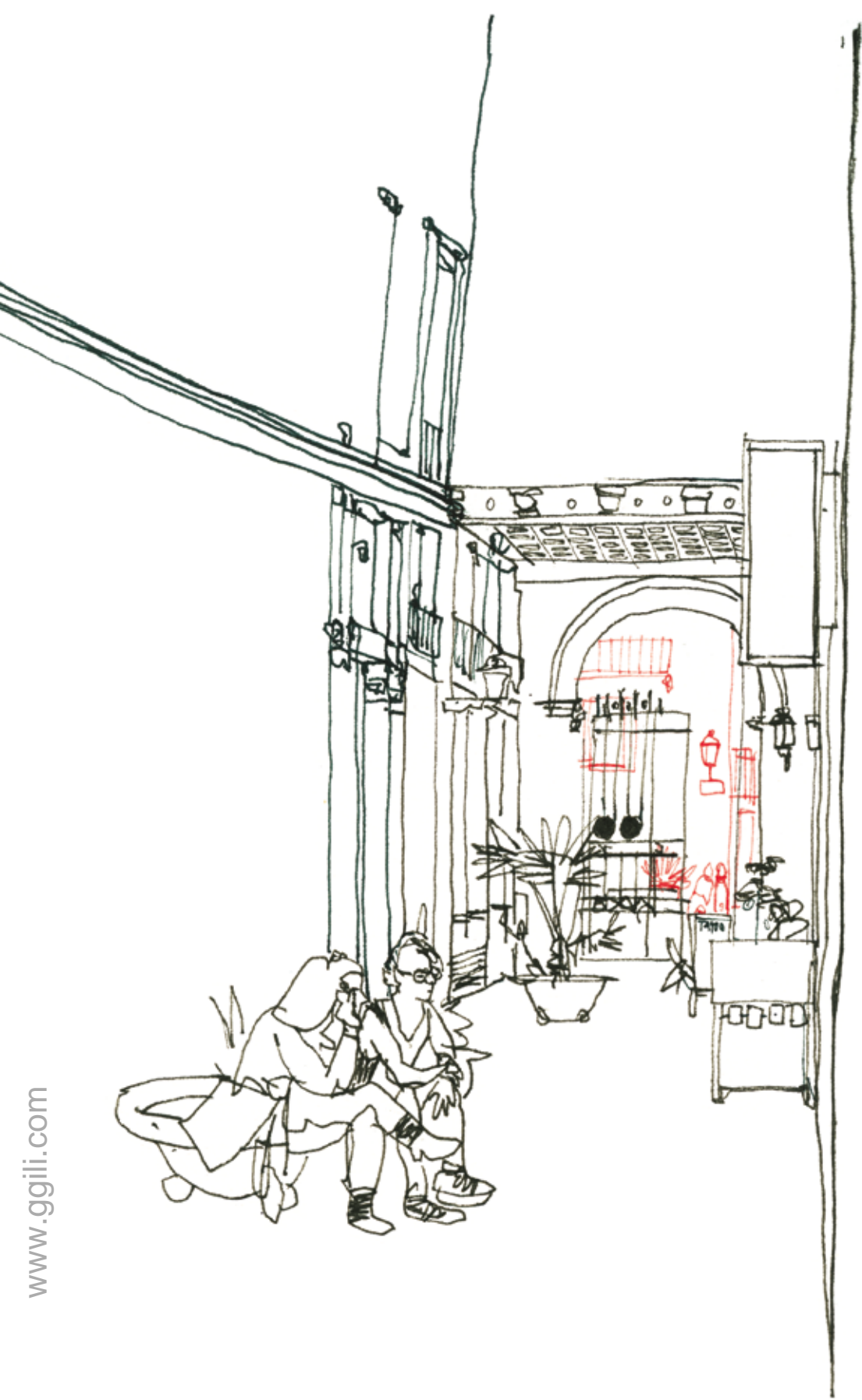
Editorial Gustavo Gili, SL
Via Laietana, 47 2º, 08003 Barcelona, Espanya.
Tel. (+34) 93 3228161

HOLA, MIRO!!!

QUADERN DE VIATGE
D'UN URBAN SKETCHER

swasky

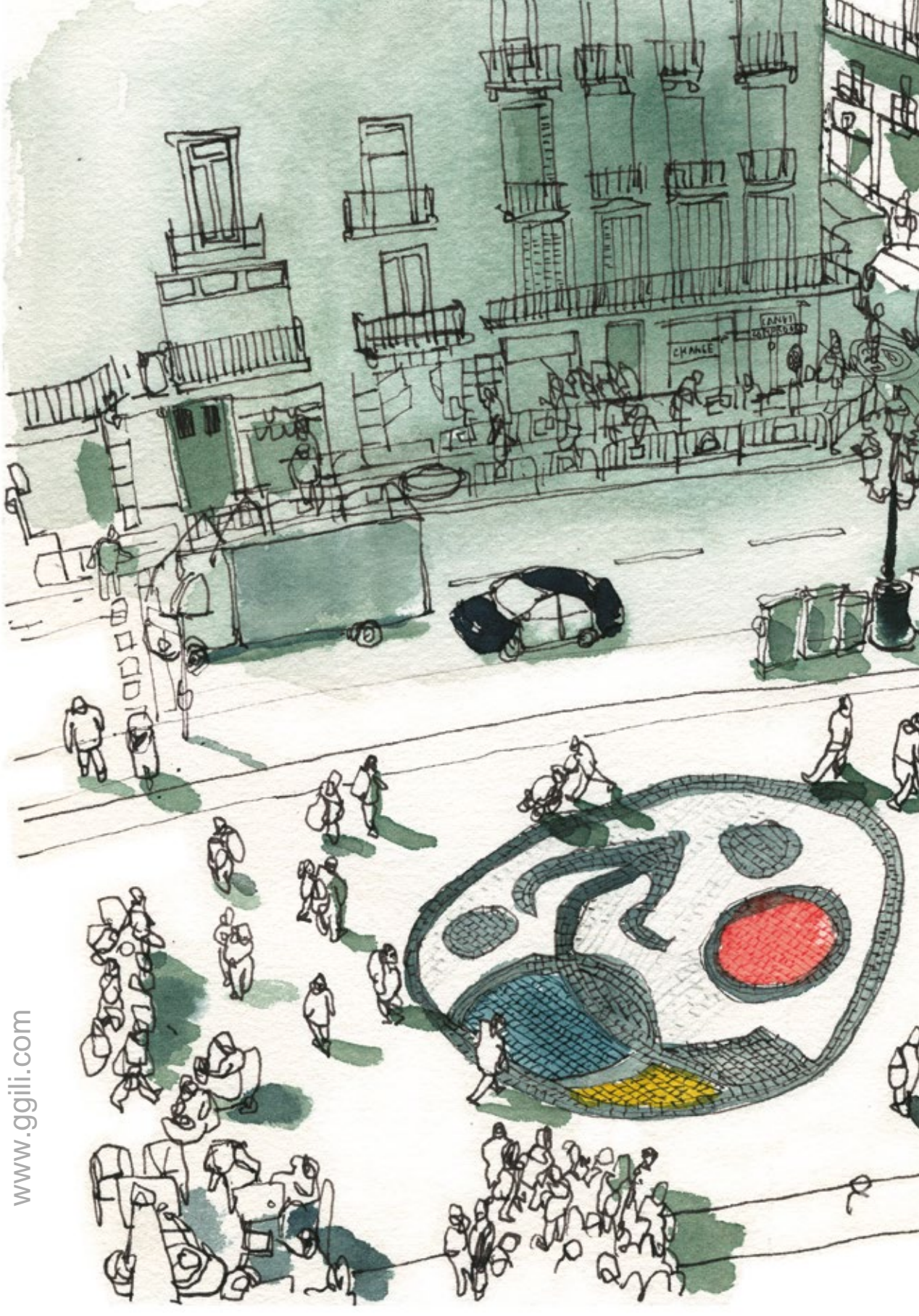
Aquest llibre és un quadern de viatge. Sembla irònic: l'excusa inicial era mostrar la Fundació Joan Miró, un sol lloc, un edifici, però els dibuixos em van dur molt més lluny i, llavors, el quadern de viatge es va fer realitat.

M'he mogut d'un lloc a l'altre físicament, però també he viatjat per la creativitat, la meua i la de Joan Miró. Avui, sembla que en l'ensenyament la capacitat d'inventar o crear està mal vista, no entra en els programes ni en els plans d'estudis, s'avalua la capacitat per respondre preguntes basades en coneixements memoritzats i en omplir forats. Les mestres i els mestres es debaten entre allò que els agradaria fer i allò que els demanen els plans d'estudis. Mantenir una actitud creativa no pot ser secundari ni accessori. L'ésser humà és inventiu i imaginatiu, però deixar que ho siguin els nens i les nenes és "arriscat", perquè una persona creativa cerca respostes i qüestiona allò establert. Joan Miró es va arriscar i va cercar nous camins, per veure i mostrar d'una manera diferent el que l'envoltava. Gràcies a aquest viatge per la creativitat de Miró he pogut experimentar com es va arribar a allunyar infinitament dels seus primers quadres, els que a mi més m'agraden. I tot això m'ha portat a llocs de la seva obra que desconeixia.

Joan Miró i jo coincidim en diversos punts: el primer és que tots dos vam néixer a Barcelona (a l'esquerra podeu veure el Passatge del Crèdit, on va néixer ell). El segon és que tots dos vam treballar en una drogueria, i crec que per a cap dels dos l'experiència no va ser massa satisfactoria. Finalment, tots dos toquem de peus a terra, mai no oblidem d'on venim.

Començo aquest viatge a Barcelona, a la Fundació Miró, però també passo per Chicago (Illinois), San Francisco, París, Pequín, Mont-roig i Almadén, per tornar a Barcelona. He visitat alguns d'aquests llocs físicament i a la resta hi he anat mitjançant els ulls i les paraules d'altres persones. Espero que gaudiu dels propers dibuixos i les properes línies tant com m'he gaudit jo.

Swasky 2012

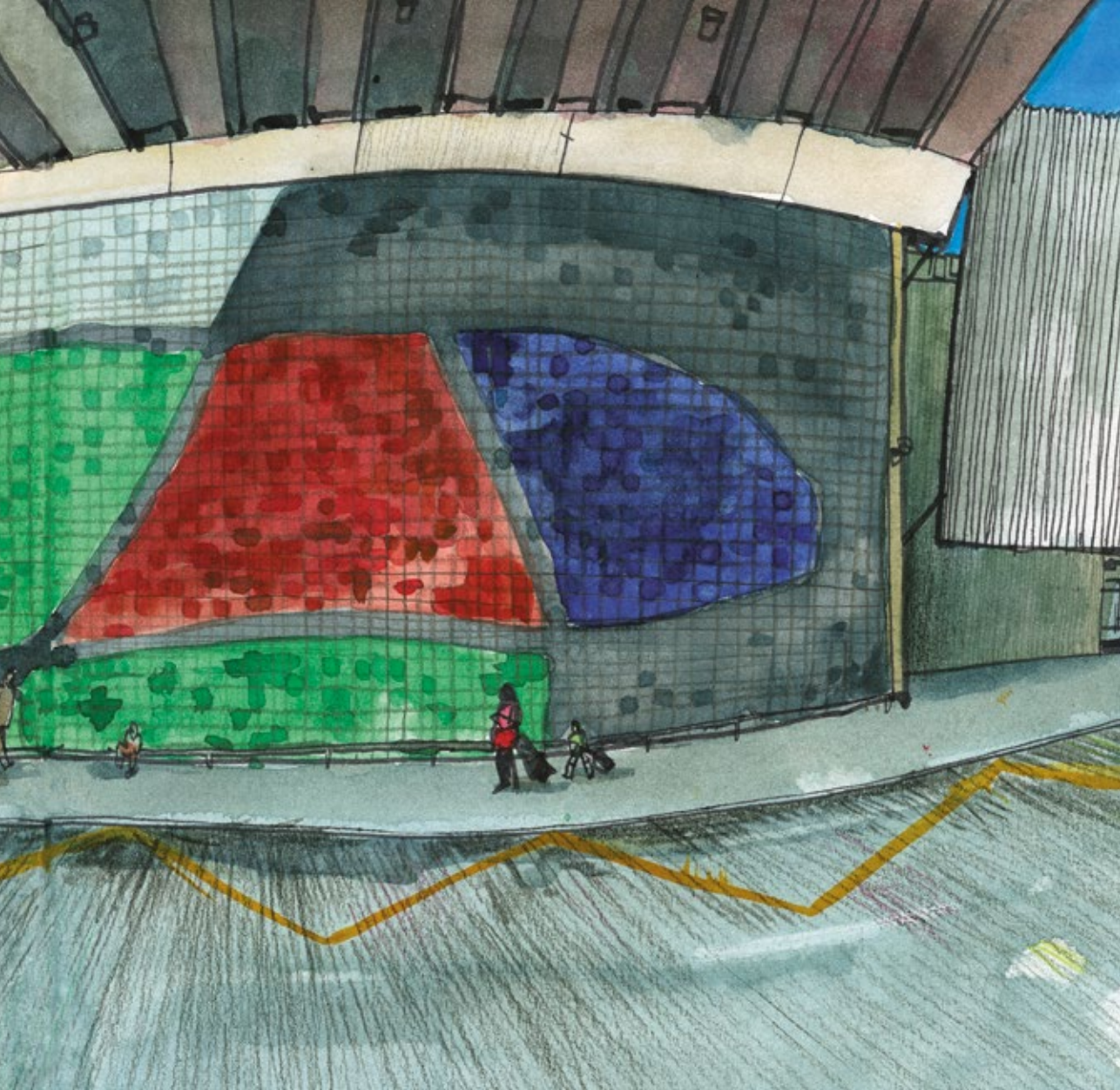

Abans que la Rambla fos plena de turistes, el Pla de l'os era un punt de trobada per als homes sense feina que esperaven ser contractats com a portadors al mercat de la Boqueria. Aquesta és la història que em va explicar l'Eli quan li vaig ensenyar aquest dibuix.

És curiós com es van definint un quadern o l'estil d'un llibre. Vaig començar dibuixant el Passatge del Crèdit i es va quedar a mitges. El blanc s'ha convertit sense voler en una constant del quadern.

El mosaic del Pla de l'os dona la benvinguda a tots aquells qui arriben per mar al port de la ciutat.

L'aeroport és un altre indret on Miró va fer una obra per donar la benvinguda als qui arriben a la ciutat de Barcelona, en aquest cas per l'aire, i ho va fer amb un mural a base de rajoles vidriades. Hi havia una altra intervenció prevista per rebre aquells qui arribessin per terra, a l'entrada a Barcelona per la Diagonal, però finalment no es va fer i l'escultura que Miró havia projectat va acabar a la ciutat de Chicago. Aquesta història, però, no termina aquí: us l'acabaré d'explicar més endavant.